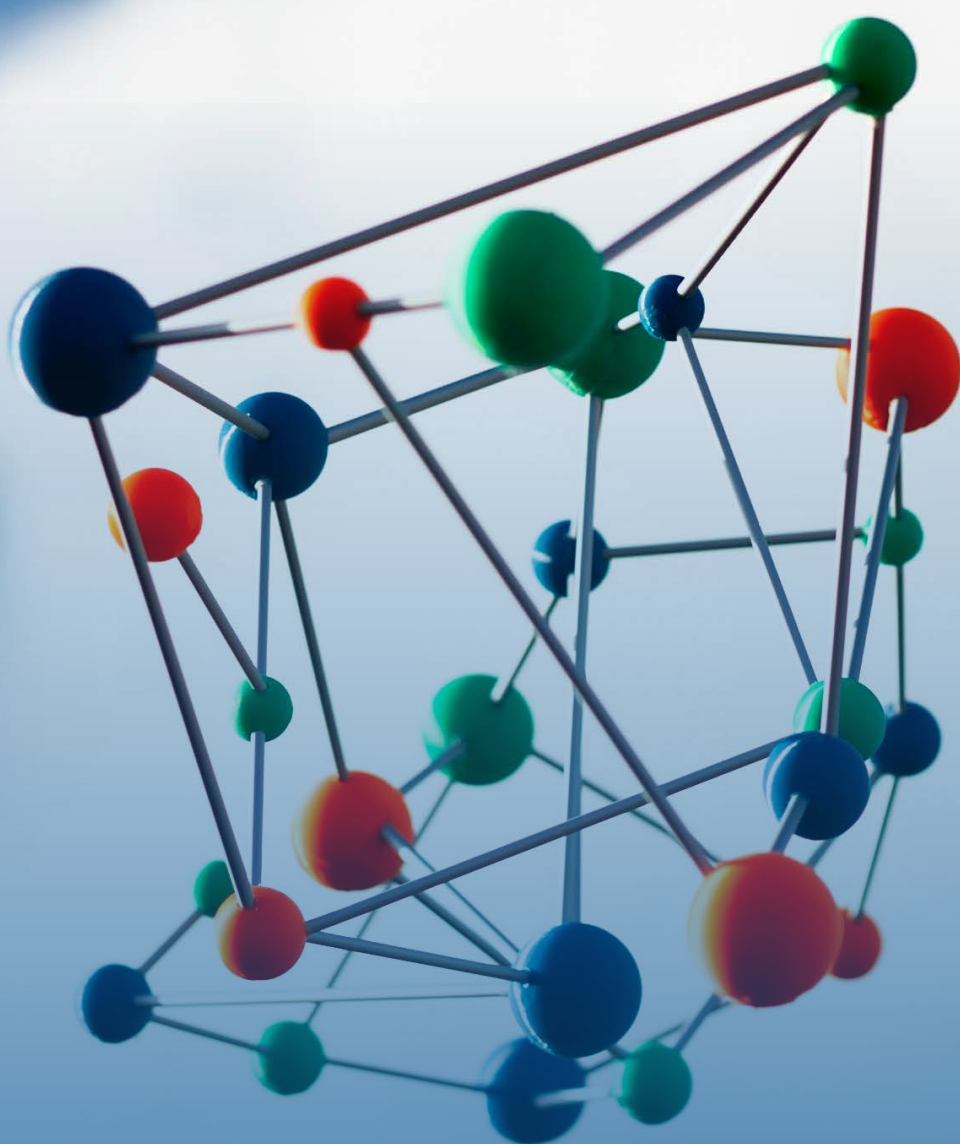

Hogere en stabielere pensioenen dankzij solidariteitsreserve

Chantal de Groot en Martin Bakker

Maart 2022

Inleiding

Uit nieuw Ortec Finance onderzoek blijkt dat een solidariteitsreserve met gerichte vul- en verdeelregels zeer effectief ingezet kan worden om dalingen van de pensioenuitkeringen te voorkomen. Met een relatief kleine buffer krijgen huidige en toekomstige gepensioneerden veel meer nominale zekerheid dan bij een beleid zonder solidariteitsreserve en ook meer zekerheid dan het huidige FTK kan bieden. Omdat de risico's bij deze inzet van de buffer enorm afnemen, kan dit ruimte geven om tijdens de uitkeringsperiode risicovoller te beleggen, waardoor er naar verwachting een substantieel hoger pensioen bereikt kan worden, terwijl de risico's beperkt blijven.

In dit artikel gaan we stap voor stap in op de resultaten van het onderzoek en sluiten we af met een conclusie.

Inhoud

Beoogde doelen	4
Efficiënte en effectieve aanpak om uitkeringen te stabiliseren	5
Resultaten	5
Hoe werkt het? Een voorbeeld <i>(gecorrigeerd)</i> :	8
Naast een zekerder pensioen ook een hoger pensioen?	9
Nadelen	10
Overgang naar nieuwe stelsel makkelijker	11
Evaluatie van de beoogde doelen van de solidariteitsreserve	12
Past deze aanpak binnen de conceptwetgeving?	12
Nader onderzoek	13
Volgende uitdaging	13
Conclusie	13
Contact	14

In de solidaire en de flexibele premieregeling wordt er na pensionering ‘doorbelegd’ in de uitkeringsfase waardoor de uitkering variabel is. Vanuit rationeel perspectief past een variabele uitkering voor bijna alle deelnemers beter dan het aankopen van een vaste uitkering bij een verzekeraar zo blijkt uit recent Netspar onderzoek. Toch kiezen de meeste deelnemers desgevraagd voor een vast pensioen. De reden is ‘verliesaversie’: een emotionele overreactie op verlies. In dit artikel laten we zien dat d.m.v. het gericht inzetten van de solidariteitsreserve het voordeel van een vaste uitkering (nominale zekerheid) gecombineerd kan worden met het voordeel van de variabele uitkering (een hoger pensioen).

Hieronder gaan we eerst in op de mogelijke doelstellingen van de solidariteitsreserve. Vervolgens beschrijven we de in het nieuwe onderzoek gehanteerde aanpak en de resultaten, en leggen we uit waarom deze aanpak zo veel nominale (en/of reële) zekerheid biedt. Tot slot gaan we in op de gevolgen die deze aanpak kan hebben op de keuzes die sociale partners en fondsbesturen de komende tijd moeten maken.

Beoogde doelen

In het Memorie van Toelichting bij de Wet Toekomst Pensioenen worden een aantal mogelijke doelen van de solidariteitsreserve benoemd. Dit zijn de belangrijkste, in willekeurige volgorde:

1. **Het stabiliseren van het niveau van de pensioenuitkeringen**
2. **Pech- en geluk-generaties voorkomen**
3. **Welvaart verhogen.**

De aanpak is in eerste instantie gericht op het stabiliseren van de pensioenuitkeringen maar draagt tegelijkertijd bij aan de laatste twee doelen.

Efficiënte en effectieve aanpak om uitkeringen te stabiliseren

De aanpak om door middel van de solidariteitsreserve de nominale zekerheid sterk te verbeteren, is eenvoudig: Zet de solidariteitsreserve alleen in om een daling van de lopende uitkeringen in het betreffende jaar te repareren. Niet de persoonlijke pensioenkapitalen worden aangevuld (dat komt neer op het levenslang aanvullen van uitkeringen), maar alleen de uitkeringen zelf. Hierdoor wordt het repareren van een daling van de uitkeringen veel goedkoper en kan de solidariteitsreserve niet snel leeg raken.

Voorals de solidariteitsreserve (deels) gevuld wordt met een initiële storting zorgt deze aanpak voor een fors lagere kans op een daling van de pensioenuitkering van jaar-op-jaar. De kans op een daling kan tot bijna 0 worden teruggebracht. Ook de reële uitkering¹ kan – afhankelijk van de gekozen invulling van vul- en verdeelregels – deels gestabiliseerd worden. De uitlegbaarheid richting deelnemers is daarbij eenvoudig. De uitvoerbaarheid is nog niet onderzocht, maar het lijkt niet ingewikkeld.

Resultaten

In **Tabel 1** tonen we het verwachte niveau en de stabiliteit van de pensioenuitkering, en vergelijken we een beleidsvariant zonder solidariteitsreserve (vergelijkbaar met de huidige WVP en met het Flexibele contract) met een beleidsvariant met een initiële solidariteitsreserve die ingezet wordt om dalingen van de uitkering te voorkomen. Zie kader voor uitgangspunten.

Uitgangspunten

- Deelnemersbestand van een gemiddeld Nederlands pensioenfonds
- Dekkingsgraad bij transitie 105% ⇨ solidariteitsreserve wordt gevuld met 5% vermogen
- Beleggingsbeleid uitkeringsfase: Matching / Return = 65% / 35% en rentehedge 100%²
- Solidariteitsreserve aanvullen door stijging lopende pensioenuitkeringen te beperken tot maximaal 3,5%^{3,4}
- Daling van lopende uitkeringen worden voorkomen zolang dit niet meer kost dan 5% van de omvang van de solidariteitsreserve
- Maximale omvang van de solidariteitsreserve: 10% van het totale vermogen
- Beleggingsbeleid FTK: 60% returnportefeuille en 40% matchingportefeuille.

¹ Een adequate en stabiele reële pensioenuitkering was een belangrijke doelstelling toen zo'n 12 jaar geleden de pensioendiscussie losbarstte, maar deze doelstelling lijkt in het conceptwetsvoorstel gesneuveld.

² Vanwege de 100% rentehedge is de vulling van de solvabiliteitsreserve door het afromen van uitkering altijd het gevolg van (indirect) overrendement. Daarmee voldoet het aan de conceptwetgeving. Als het renterisico deels wordt opengelaten, kan de vulling van de solidariteitsreserve ook deels veroorzaakt worden door rentebewegingen en dat lijkt volgens de conceptwetgeving niet mogelijk.

³ Daarnaast leveren de beleggingen in de solidariteitsreserve zelf ook een positief of negatief rendement op.

⁴ De omvang van de solidariteitsreserve is in deze analyse begrenst op 10% van het vermogen. Als de solidariteitsreserve deze omvang heeft bereikt worden verhogingen van de uitkeringen niet langer afgeroomd.

Tabel 1: Voorkomen van een daling van de nominale uitkering

ALM resultaten Verlaging	Huidige WVP / Flexibele contract (35% return)	Solidaire contract met SR (35% return)	FTK
Kans			
25-jarige	22.9%	0.6%	7.4%
75-jarige	22.9%	0.2%	7.7%
Gemiddelde omvang (%)			
25-jarige	-1.4%	-1.5%	-1.6%
75-jarige	-1.3%	-2.6%	-1.4%
Kans x schade			
25-jarige	-0.31%	-0.01%	-0.12%
75-jarige	-0.29%	-0.01%	-0.11%

In **Tabel 1** is te zien dat de solidariteitsreserve zorgt voor een enorme daling van de kans op een verlaging⁵ van de uitkering voor zowel jongeren⁶ als ouderen. In de zeldzame gevallen dat een verlaging toch noodzakelijk is, is de gemiddelde omvang ervan wel groter. Per saldo zorgt de solidariteitsreserve voor een enorme daling van het 'kortingsrisico' (uitgedrukt in de tabel als kans x schade). De geboden nominale zekerheid bij deze toepassing van de solidariteitsreserve is zelfs substantieel groter dan het huidige FTK kan bieden.

⁵ De kans op een verlaging wordt gemeten over de uitkeringsfase. Voor de 75-jarige is dat de komende 25 jaar (tot leeftijd 100) en voor de 25-jarige is dat een periode van 33 jaar die begint over 42 jaar.

⁶ We meten over de uitkeringsfase. De uitkeringsfase van de 25-jarige begint na 43 jaar.

Tabel 2: Verwachte vervangingsratio (gewogen naar overlevingskans), genormaliseerd t.o.v. FTK

ALM resultaten Vervangingsratio	Huidige WVP / Flexibele contract (35% return)	Solidaire contract met SR (35% return)	FTK
Verwachting/mediaan			
25-jarige	117%	118%	100%
75-jarige	109%	104%	100%

Tabel 2: Uiteraard kan het vermogen dat initieel in de solidariteitsreserve gestort wordt niet (direct) worden uitgekeerd. Dit leidt – i.i.g. op korte termijn - tot lagere persoonlijke pensioenkapitalen en uitkeringen voor (een deel van) de huidige generaties⁷. Een initiële storting van 5% in de solidariteitsreserve leidt voor gepensioneerden tot een 5% lagere uitkering op het moment van transitie⁸ ten opzichte van een beleid zonder solidariteitsreserve. De 25-jarige gaat er naar verwachting op vooruit. Hij/zij betaalt niet of nauwelijks mee aan de initiële storting en kan wel profiteren van de solidariteitsreserve tegen de tijd dat hij/zij met pensioen gaat. Als men deze uitkomsten niet evenwichtig vindt, kan gekozen worden voor een lagere initiële storting in combinatie met een (beperkte) premie- en/of rendementsbijdrage zodat de lusten en lasten van de solidariteitsreserve meer gelijkmatig over generaties worden verdeeld. De solidariteitsreserve kan ook gevuld worden door het inzetten van het ‘onverdeeld vermogen’⁹, waardoor ouderen minder en jongeren meer aan bijdragen aan een initiële storting.

De verwachte vervangingsratio's in de nieuwe regelingen zijn zowel met als zonder solidariteitsreserve substantieel hoger dan in het huidige FTK, met name omdat er in het FTK een veel hogere buffer moet worden opgebouwd voordat er volledig geïndexeerd kan worden.

Zonder initiële storting is de solidariteitsreserve veel minder effectief. Omdat er steeds relatief kleine bedragen aan de reserve worden toegevoegd en onttrokken, duurt het vele jaren of zelfs decennia voordat de reserve een omvang heeft die kan zorgen voor de getoonde risicoreductie. Een groot deel van de huidige gepensioneerden is waarschijnlijk al overleden voordat ze kunnen rekenen op nominale zekerheid.

In het kader op de volgende pagina treft u een voorbeeld aan.

⁷ Dat geldt - ongeacht het doel - voor alle manieren waarmee je een solidariteitsreserve kunt (aan)vullen.

⁸ Dat betekent niet dat de pensioenen verlaagd moeten worden op het transitie moment. Fondsen met een dekkingsgraad hoger dan de richtdekkingsgraad+5% kunnen ervoor kiezen een initiële storting van 5% in de solidariteitsreserve te doen.

⁹ Dit is van toepassing als er ingevaren wordt o.b.v. de VBA-methode.

Hoe werkt het? Een voorbeeld *(gecorrigeerd)*:

Kenmerken pensioenfonds

Een pensioenfonds heeft een VPV van 1000 miljoen en een vermogen van 1050 miljoen. De dekkingsgraad is dus 105%. Het fonds stort bij de transitie van het FTK naar het solidaire contract de 50 miljoen eigen vermogen in de solidariteitsreserve en verdeelt het resterende kapitaal volgens de standaardmethode over de persoonlijke pensioenkapitalen van de deelnemers. Alle deelnemers krijgen daardoor de eigen VPV mee als persoonlijk pensioenkapitaal. De VPV is bij dit fonds voor $\frac{3}{4}$ van actieven & slapers en voor $\frac{1}{4}$ van de gepensioneerden. De gepensioneerden bezitten na transitie samen dus 250 miljoen aan persoonlijk pensioenkapitaal. Het fonds keert jaarlijks 20 miljoen uit aan de gepensioneerden.

Beleggingsbeleid

De gepensioneerden hebben een exposure naar overrendement van 33% in de solidaire regeling. Op totaalniveau belegt het fonds 50% in de returnportefeuille in de solidaire regeling en het 'beleggingsbeleid' van de solidariteitsreserve is gelijk aan die van het totale fonds.

Gevolgen van een beurscrash

In het jaar na de transitie crashen de beurzen en de returnportefeuille is ineens 30% minder waard (vergelijkbaar met 2008). Het persoonlijke pensioenkapitaal van de gepensioneerden daalt hierdoor met 10% en - als schokken niet worden uitgesmeerd - dalen de uitkeringen ook met 10%. Het fonds kan dus nog maar $90\% \times 20$ miljoen = 18 miljoen uitkeren. Om dit te compenseren komt er een aanvulling van de uitkeringen vanuit de solidariteitsreserve van 2 miljoen waardoor de uitkeringen dat jaar - ondanks de beurscrash - niet verlaagd hoeven te worden. De uitkeringen blijven daardoor gelijk (20 miljoen). De omvang van de solidariteitsreserve daalt van 50,0 miljoen naar 40,5 miljoen. De daling van 9,5 miljoen bestaat uit een daling van 7,5 miljoen vanwege het verlies op de beleggingen in de solidariteitsreserve zelf + een daling van 2 miljoen t.b.v. de aanvulling van de uitkeringen. Omdat de omvang van de persoonlijke pensioenkapitalen ook daalt, daalt de solidariteitsreserve als percentage van de persoonlijke pensioenkapitalen alleen vanwege de aanvulling van de uitkeringen, van 5,00% naar 4,76%¹⁰.

In het voorbeeld in het kader is te zien dat het repareren van een grote verlaging (10%) van de uitkeringen maar een klein beslag legt (0,24%-punt) op de omvang van de solidariteitsreserve. Als er geen herstel volgt op financiële markten en er wordt daarna überhaupt geen rendement meer behaald op de returnportefeuille, dan wordt er (ceteris paribus) elk jaar 2 miljoen 'te veel' uitgekeerd en duurt het 21 jaar voordat de solidariteitsreserve leeg is. Een dergelijk scenario is niet uit te sluiten maar is veel erger dan zich ooit in het verleden heeft voltrokken¹¹.

¹⁰ Dit voorbeeld is bedoeld voor inzicht en er is daarom geen sprake van een ander middel om uitkeringen te stabiliseren: het spreiden van rendementen. De in dit artikel getoonde resultaten zijn gebaseerd op een combinatie van een 5-jaars (dakpansgewijze) spreidingsperiode en de inzet van de solidariteitsreserve. De volgorde is eerst spreiden, en pas op het laatst de inzet van de solidariteitsreserve.

¹¹ De solidariteitsreserve raakt in het voorbeeld na 25 jaar leeg bij een cumulatief rendement op de returnportefeuille van -30%. Ter vergelijking: Het laagste historische cumulatieve rendement op een 21-jaars horizon op de MSCI-US in de afgelopen 100 jaar is gelijk aan +40% (periode september 1950 – september 1971).

Naast een zekerder pensioen ook een hoger pensioen?

Gegeven de grote nominale risicoreductie die de solidariteitsreserve kan bieden, zou er ook gekozen kunnen worden voor een risicovoller beleggingsbeleid in de uitkeringsfase. De onderstaande resultaten zijn tot stand gekomen door de allocatie naar de returnportefeuille in de uitkeringsfase te verhogen van 35% naar 60%¹².

Tabel 3: Voorkomen van een daling van de nominale uitkering bij meer beleggingsrisico

ALM resultaten Verlaging	Huidige WVP / Flexibele contract (35% return)	Solidaire contract met SR (60% return)	FTK
Kans			
25-jarige	22.9%	1.9%	7.4%
75-jarige	22.9%	1.1%	7.7%
Gemiddelde omvang (%)			
25-jarige	-1.4%	-2.8%	-1.6%
75-jarige	-1.3%	-3.7%	-1.4%
Kans x schade			
25-jarige	-0.31%	-0.05%	-0.12%
75-jarige	-0.29%	-0.04%	-0.11%

Tabel 3: Bij een 60% (i.p.v. 35%) allocatie naar de returnportefeuille in de uitkeringsfase (middelste kolom) stijgt uiteraard de kans op kortingen en de gemiddelde omvang ervan (vergelijk met Tabel 1). Als we kijken naar 'kans x schade' dan zien we dat door de inzet van de solidariteitsreserve de kortingsrisico's - ondanks de veel grotere allocatie naar de returnportefeuille - nog altijd veel lager zijn dan bij de beleidsvariant met minder beleggingsrisico en zonder solidariteitsreserve. De kortingsrisico's zijn bij de hogere return-allocatie nog steeds kleiner dan in het FTK.

¹² Het glijpad in de opbouwfase is ook aangepast en bouwt in dit voorbeeld af van 90% voor jongeren naar 60% op pensioenleeftijd.

Tabel 4: Verwachte vervangingsratio

ALM resultaten Vervangingsratio	Huidige WVP / Flexibele contract (35% return)	Solidaire contract met SR (60% return)	FTK
Verwachting/mediaan			
25-jarige	117%	141%	100%
75-jarige	109%	112%	100%

Tabel 4: De hogere allocatie naar de returnportefeuille (60% i.p.v. 35%, middelste kolom) in de uitkeringsfase zorgt voor een fors hoger pensioen, vooral voor jongeren (vergelijk met *Tabel 2*). Het verwachte pensioen is substantieel hoger¹³ dan bij het beleid met 35% returnportefeuille zonder solidariteitsreserve, terwijl we in *Tabel 3* hadden gezien dat de kortingsrisico's vanwege de inzet van de solidariteitsreserve veel lager zijn. De verschillen met het FTK zijn nog groter.

Nadelen

De gehanteerde aanpak zorgt ervoor dat een daling van de nominale uitkeringen vele jaren kan worden uitgesteld. In langdurig slechte economische omstandigheden wordt de uitkering vele jaren aangevuld tot een niveau dat niet meer in lijn is met de omvang van het persoonlijke pensioenkapitaal. Als de solidariteitsreserve uiteindelijk leeg raakt, moet de uitkering ineens worden aangepast naar het niveau dat past bij de omvang van het persoonlijke pensioenkapitaal. Dat kan zorgen voor een plotselinge en grote daling¹⁴ van de uitkering op het moment dat de reserve leeg is geraakt¹⁵. Dat is de reden dat de gemiddelde omvang van de daling toeneemt als de solidariteitsreserve wordt ingezet (zie *Tabel 1* en *Tabel 3*). Uiteindelijk is geen enkele aanpak toereikend om langdurig negatieve rendementen te compenseren.

¹³ Ook de 75-jarige krijgt bij dit beleid dus (gemiddeld gewogen over de resterende pensioenjaren) naar verwachting een hoger pensioen dan bij het beleid zonder solidariteitsreserve. De eerste uitkering is weliswaar 5% lager vanwege de initiële storting in de solidariteitsreserve, maar door de hogere allocatie naar de returnportefeuille wordt de storting al snel 'terugverdiend'.

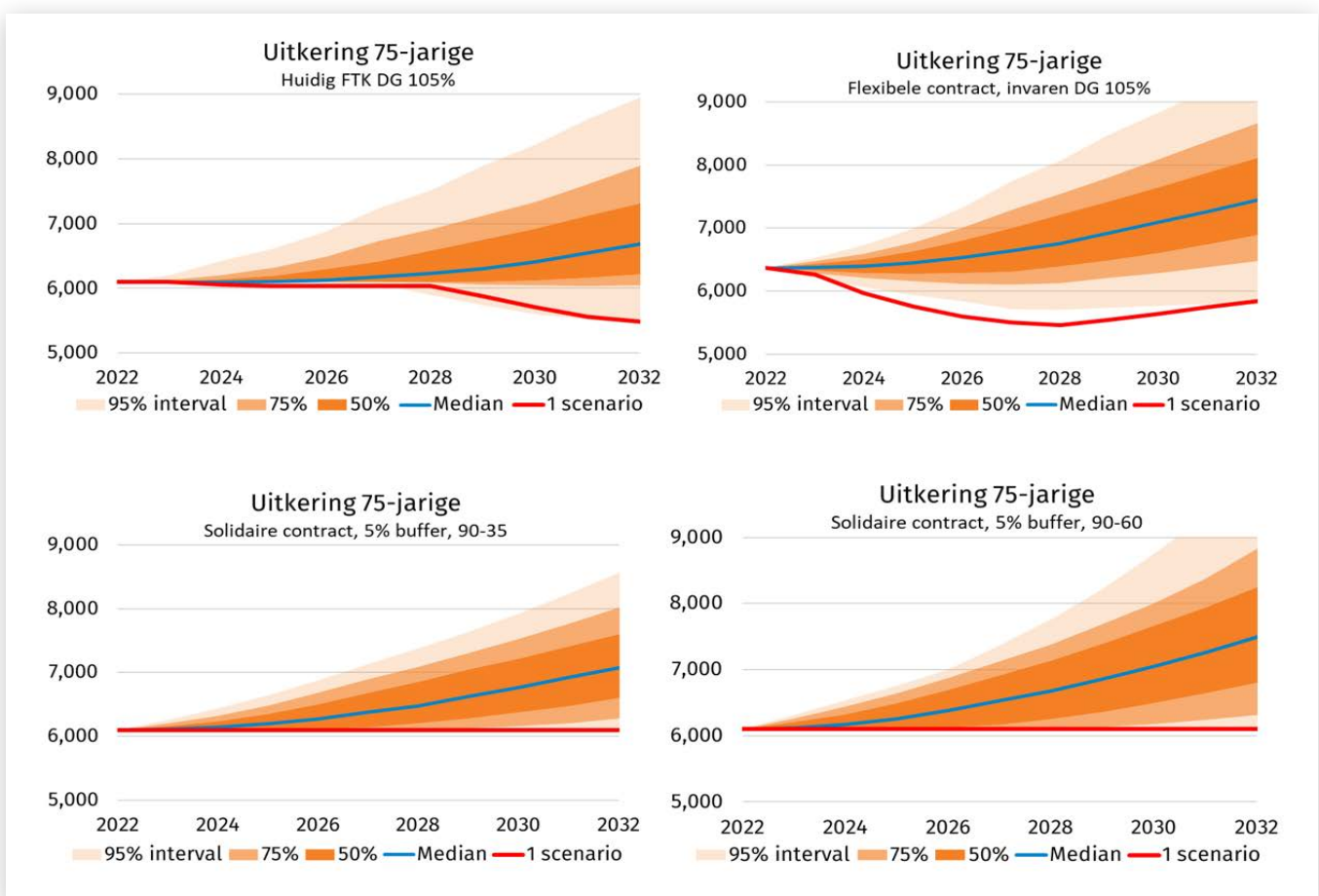
¹⁴ Bij de getoonde cijfers is al een mechanisme ingebouwd dat ervoor zorgt dat de uitkeringen niet al te lang al te veel kunnen worden aangevuld: Het maximale beschikbare budget om dalingen te voorkomen is gelijk aan 5% van de omvang van de solidariteitsreserve waardoor deze nooit leeg kan raken.

¹⁵ Het repareren van dalingen van de uitkering is duurder als het fonds veel gepensioneerd heeft. De kans dat de uitkering uiteindelijk toch fors verlaagd moet worden is bij een ouder fonds daardoor groter dan bij een jonger fonds, tenzij er een grotere initiële storting gedaan wordt.

Overgang naar nieuwe stelsel makkelijker

In het nieuwe stelsel bewegen de uitkeringen meer mee met de rendementen op de financiële markten dan in het huidige FTK. Het zou slecht voor het vertrouwen in- en het draagvlak voor het nieuwe stelsel zijn als blijkt dat de uitkeringen in het jaar na de transitie (en mogelijk ook de jaren daarna) al moeten worden verlaagd door tegenvallende rendementen. Door de beschreven aanpak wordt dit voorkomen. De nominale zekerheid die de beschreven aanpak kan bieden neemt ook de wind uit de zeilen van individuen of organisaties die bezwaar willen maken tegen de transitie naar het nieuwe stelsel.

In de onderstaande grafieken wordt de ontwikkeling in de komende 10 jaar getoond van de bruto pensioenuitkering (op jaarbasis) van een 75-jarige in 2000 verschillende economische scenario's (oranje wolken). Linksboven zien we de ontwikkeling in het FTK, rechtsboven in het nieuwe contract zonder solidariteitsreserve (Flexibele contract), linksonder het nieuwe contract met solidariteitsreserve en rechtsonder met solidariteitsreserve en een 60% allocatie naar de returnportefeuille. In het rode voorbeeldscenario zorgen slechte rendementen dat er in het FTK na 7 jaar gekort moet worden. In het Flexibele contract is de eerste uitkering 5% hoger omdat er geen initiële storting in de solidariteitsreserve gedaan is maar gaat de uitkering meteen dalen vanwege de slechte rendementen. Bij toepassing van de solidariteitsreserve daalt de uitkering niet, zelfs niet bij een 60% exposure naar overrendement. In zeer goede scenario's is de stijging van de uitkering aanvankelijk minder groot omdat stijgingen van meer dan 3,5% worden afgeroomd ten gunste van de solidariteitsreserve¹⁶.

¹⁶ Tenzij de solidariteitsreserve het maximumniveau (in deze analyses 10%) heeft bereikt want dan kunnen de uitkeringen met meer dan 3,5% stijgen.

Evaluatie van de beoogde doelen van de solidariteitsreserve

Hieronder worden nogmaals de belangrijkste mogelijke doelstellingen van de solidariteitsreserve benoemd. De in dit artikel beschreven aanpak is gericht op het eerste doel: het stabiliseren van het uitkeringsniveau. Hieronder wordt ook beschreven in hoeverre de gehanteerde aanpak een bijdrage levert aan de andere mogelijke doelen.

1. **Het stabiliseren van het niveau van de pensioenuitkeringen:** De aanpak is zeer effectief in het voorkomen van dalingen van de uitkeringen
2. **Pech- en geluk-generaties voorkomen:** De aanpak kan bescherming bieden voor generaties die tijdens de uitkeringsfase 'pech' hebben (bijvoorbeeld jarenlang tegenvallende rendementen). De aanpak zorgt niet voor bescherming van generaties die door 'pech' tijdens de opbouwfase met een te laag persoonlijk pensioenkapitaal aan de start van de uitkeringsfase verschijnen¹⁷
3. **Welvaart verhogen:** De aanpak zorgt voor een hogere welvaart als er vanwege de risicoreductie gekozen wordt voor een meer risicovol beleggingsbeleid.

Past deze aanpak binnen de conceptwetgeving?

De onderzochte aanpak kan zorgen voor fors lagere risico's en/of fors hogere pensioenen. Het vullen van de solidariteitsreserve is (indirect) gebaseerd op overrendement en is daarmee volgens de (concept)wetgeving wel toepasbaar in de solidaire regeling en niet in de individuele versie van de flexibele regeling. Voor de collectieve versie van de flexibele regeling (met een uitkeringscollectief) is het niet helemaal duidelijk. Wij denken dat de beschreven aanpak ook in de flexibele regeling mogelijk moet zijn, omdat de solidaire regeling anders een groot voordeel heeft ten opzichte van de flexibele regeling. Wij denken dat er manieren te bedenken zijn waardoor dit mogelijk is, rekening houdend met de implicaties van de keuzevrijheid m.b.t. het beleggingsprofiel die deelnemers hebben in het flexibele contract. Hiervoor is mogelijk wel een wijziging van de conceptwetgeving nodig.

¹⁷ Uit vervolgonderzoek moet blijken in hoeverre het mogelijk is om ook in de opbouwfase de 'pech' van pech-generaties te voorkomen.

Nader onderzoek

De getoonde resultaten zijn zeer hoopgevend maar nog niet volledig. Uit vervolgonderzoek moet blijken of een bredere range aan maatstaven hetzelfde beeld laat zien. Vanwege de effectiviteit van de beschreven aanpak komt de invulling van het beleid in de uitkeringsfase (sturingsmiddelen: beleggingsbeleid, projectierendement en uitsmeren van schokken) in een nieuw perspectief te staan. Uit nader onderzoek moet blijken welke combinatie van de sturingsmiddelen de meest passende resultaten oplevert. Ook vul- en verdeel regels die een zo stabiel mogelijke *reële* uitkering tot doel hebben moeten nader worden onderzocht en ook de inzet van beleggingscategorieën die inflatiebescherming bieden. Tot slot moeten ook (combinaties) van manieren om de reserve (aan) te vullen onderzocht worden. In een vervolgartikel gaan wij hier in de loop van 2022 nader op in.

Volgende uitdaging

In de uitkeringsfase worden in het solidaire contract risico's sterk gereduceerd. Naast de solidariteitsreserve zorgt ook de mogelijkheid om (beleggings)schokken te spreiden voor risicoreductie. In het solidaire contract is er echter geen bescherming vlak voor de uitkeringsfase. Een crash op financiële markten vlak voor de pensioendatum zorgt daardoor voor een substantieel lager pensioen dan waar de deelnemer op had gerekend. Als er vanwege de effectieve solidariteitsreserve gekozen wordt voor een meer risicovol beleggingsbeleid, dan wordt het risico vlak voor pensionering nog groter. In de collectieve variant van het Flexibele contract wordt dit risico effectief bestreden doordat er via het uitkeringscollectief al ruim voor de pensioendatum sprake is van het spreiden van schokken. Ortec Finance denkt dat het reduceren van risico voor oudere actieven in het Solidaire contract een volgende belangrijke uitdaging is.

Conclusie

Uit nieuw Ortec Finance onderzoek blijkt dat een solidariteitsreserve met gerichte vul- en verdeelregels zeer effectief ingezet kan worden om dalingen van de pensioenuitkeringen te voorkomen. Met een relatief kleine buffer krijgen huidige en toekomstige gepensioneerden veel meer nominale zekerheid dan bij een beleid zonder solidariteitsreserve en ook meer zekerheid dan het huidige FTK kan bieden. Omdat de risico's bij deze inzet van de buffer enorm afnemen, kan dit ruimte geven om tijdens de uitkeringsperiode risicovoller te beleggen, waardoor er naar verwachting een substantieel hoger pensioen bereikt kan worden, terwijl de risico's beperkt blijven.

Contact

Chantal de Groot

Team Leader Client Servicing

+31 (0)10 700 5643

Chantal.deGroot@ortec-finance.com

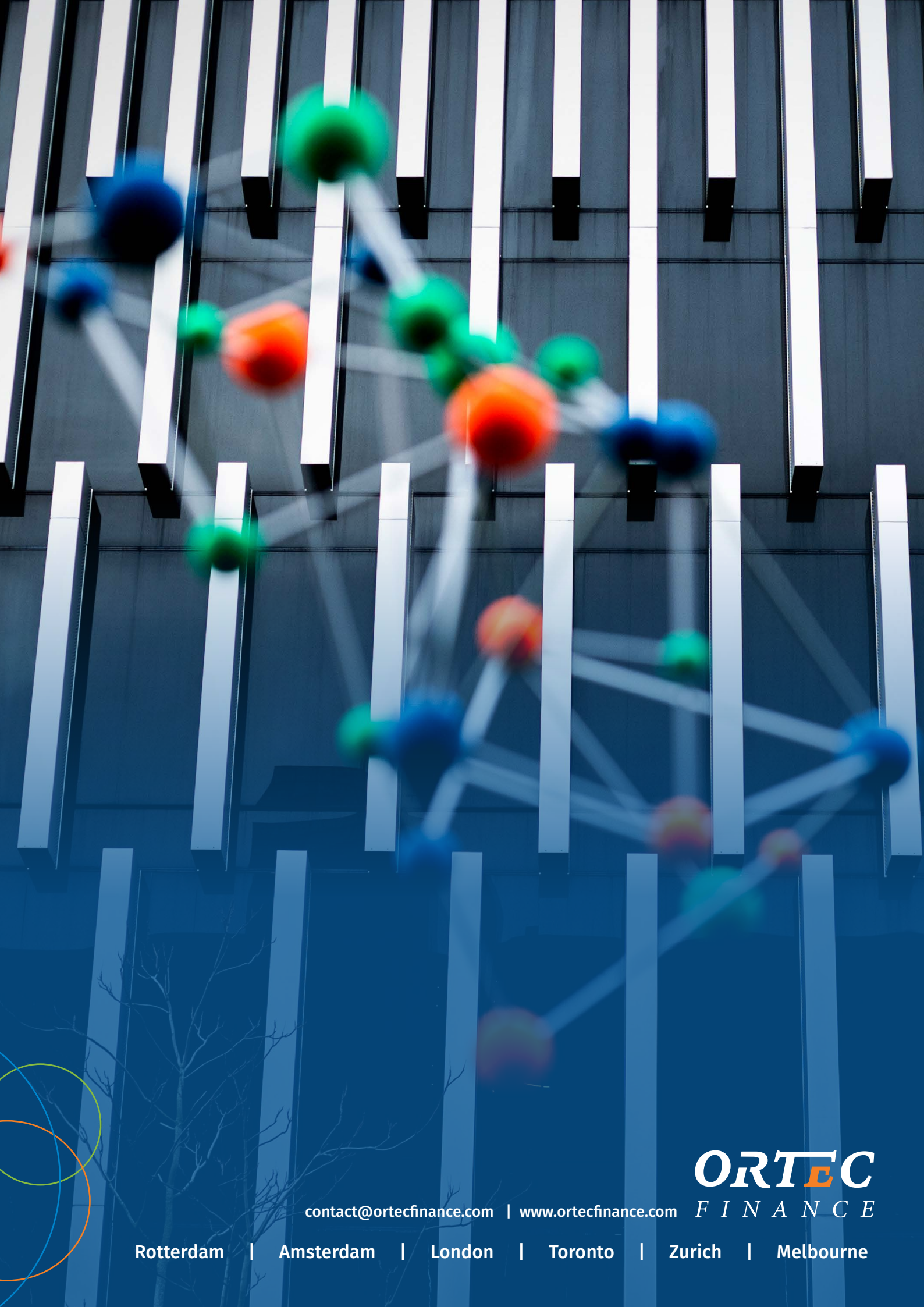

Martin Bakker

Consultant

+31 (0)10 700 5000

Martin.Bakker@ortec-finance.com

ORTEC
FINANCE

contact@ortecfinance.com | www.ortecfinance.com

Rotterdam | Amsterdam | London | Toronto | Zurich | Melbourne